

Előfizetési árak:
 Éves útle . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy órá . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 Hová az előfizetések és a lap
 szállítására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A város jövő évi költségvetése.

Holnap kerül tárgyalás alá a közgyűlés előtt a város költségeloirányzata az 1892. évre, mely 90,225 ft 46 kr. deficizzel záródik, vagyis 4760 ft 80 krral kevesebb hiánnyal, mint az idei budget.

A bevételek előirányzott összege 49.752 ft 92 krral nagyobb az ez évre előirányzott bevételi összegnél, a kiadásoké pedig 44.812 ft 21 krral nagyobbra vétett föl mint a tolyó évre.

A költségvetés solid összeállítását illetőleg felelősek a gazdasági és pénzügyi választmányok, melyek előzetesen birálat alá vették a budget minden egyes tételét. A számvevőség által összeállított előirányzaton annyiban változtatott a két választmány, hogy a bevételeket 34.378 ft 60 krral vette nagyobbra a számvevőség által előirányzott összegnél, a kiadásokat pedig 17,727 ft 48 krral emelte a számvevőségi összeg fölé, s így a deficitet 16,651 frttal kevesbitette a számvevőség által előirányzottnál.

A bevételi szakaszra nézve a két választmány néhány érdekes javaslatot tesz.

Ajánlja, hogy a Weidinger-féle városi tulajdont képező malom-épületet, az ezen telken lévő püspök-malmi forrás és vízosztó tisztaságának biztosítása végett bérbe kiadni nem czélszerű, s legjobb lenne, ha a kérdéses épület leromboltatnék s az építési anyag eladatnék; a malom és telek értéke a reá fordított törzstőke visszatérítése végett a vízvezeték költségeihez lenne számítható.

Miután a budai külvárosi homokbá-

nya eladatott, nehogy ennek következtében a magán építkezők terhére a homokeladás drágává tétessék, a két választmány azt javasolja, hogy a város versenyző bányát nyisson a budai külvárosi vásártér alsó részén, a hol homoktermelésre dús alsó talaj fekszik kihasználatlanul. A homok hasznosításán kívül a két választmány úgy tervezi, hogy a vájt üregeket fölhasználnák személerakódó helyül, a minek elhelyezése most úgy is sok nehézséget okoz.

Ehhez a javaslatához természetesen szó fér, mert sem a vásártérnek ilyen módon való megkisebbitése, sem a rothadó szemétnak a városhoz ilyen közel való fölhalmozása nem szerencsés idea.

A pesti magyar kereskedelmi banktól fölvelt 600.000 ft után fizetendő 32.400 ft törlesztési és kamat-összeg fedezésére vonatkozólag a következőket javasolja a pénzügyi választmány:

A pesti magyar kereskedelmi banktól a város közönsége részére az új vízvezeték és egyéb közművek létesítésére kölcsön vett 600.000 ft a város pénztára javára már f. évi október hó 1-ére folyósítatván, ezen időtől számítva a jelzett kölcsön után törlesztés és kamat címén évi 5,4 százalékkal járó 32.400 ft évi új szükséglet félévi előleges részletekben fizetendő meg a hitelező pénzintézetnek, s e miatt ezen összeg a törlesztés könnyebb nyilvántartása végett, a kiadási szakaszban nyitandó külön tételen kiadásként előirányzandó, szükséges arról is gondoskodni, hogy erre nézve a jövő évre az előirányzat bevételi szakasza alatt szintén külön

czimen, — megfelelő fedezet is vétessék föl, mert különben a folyamatban levő s annak idején bizonyára előnyösen jövedelmező tőke beruházás folytán — addig, míg az új vízvezeték és a laktanya jövedelmezővé válik — az adózó közönséget illetéktelenül nagyobb mérvű póttadóval kellene megterhelni. Ha könnyebb számitás végett a budai külvárosi új laktanya telkére és előállítására, a 600.000 frtból kerek számban 200.000 ft számíttatik, ezen összeg után 5,4 százalék mellett az évi kamat és törlesztési szükséglet tevő 10.800 frtból esik 4 óra 3600 ft. Ezen 4 havi szükséglet fedezetéül szolgál első sorban a kérdéses laktanya után jövő évi október hó 1-től várható jövedelem (25.972 ft 64 kr.) Az eként még hiányzó 28,800 ft fedezése végett pedig „intercalaris kamat“ czimén ugyanennyi összeg lenne az előirányzatba pótlólag beiktatandó tételen bevételként előirányzandó, még pedig a 600.000 ft kölcsön terhére, a miből a szükséglet szerint lenne az a jövő év folytán előlegként kifizetendő, s a kölcsönből ily módon fölhasznált összeg, a végelszámolás alkalmával, a vízmű és laktanya előállítási költségeihez aránylagos részletekben hozzá számítható, mely összeg átlagát előre láthatólag kisebbíti azon körülmény, hogy az említett kölcsön a hitelező banktól csakis a szükségletnek megfelelő részletben vétetik át s az ekként a banknál visszamaradó tőke összeg után a város pénztára javára 4 százalék folyó számla szerinti kamat jár, melynek nagyságát azonban ez idő szerint megközelítőleg sem lehet jelezni. Ezt az átmeneti intézkedést azzal okolja

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Részletek a 10. huszárezred történetéből. *)

Hazánknak 1741-ben alapított ezredei kegyeletos ünnepélyvel ülték meg alapításuk százötvenedik évfordulóját. S ezen ünnepély nemcsak a rideg „Dienstreglement“ szabta lelkesedés és öröm közt folyt le; hanem a testvérítés ünnepévé nőtte ki magát katonaság és polgárság között. A polgárság részéről öröm és lelkesedés, a katonaság részéről pedig jóindulat és előzékenység nyilvánult azon testvéri ünnepen, melyen együttesen ülték meg az illető házierezd első hozzátartozóinak emlékét, kik vértüket ontották a hazáért és dicsőségesen küzdöttek Európa számos csatáterein.

Azon ezredek közé, melyek 1741-ben alapítottak, tartozik a 10. huszárezred is, melynek századai Baranya- és Tolnában vannak elhelyezve, s így ezen ezred is most üli alapításának

százötvenedik évfordulóját, azonban az ezred tisztikara — miért, miért nem? — nem ünnepeli meg a jubileumot, s így a szokásos ünnepély is abban maradt.

Minthogy azonban az ezred minket közelebbről érdekel, úgy hiszem nem lesz érdektelen, ha ezen alkalmasszerű időben az ezred történetéből egyes érdekesebb epizódokat közzéteszünk s röviden fölemlítjük a fontosabb háborukat, a melyekben ezredünk az utolsó másfél század folyamán részt vett.

*

Az ezredet 1741-ben magyar mánások alapították. Ezen alapító mánások egyik legkiválóbb tagjának, báró Belezsnainak nevét viselte kezdetben az ezred, s innen közönségesen csak Belezsnai-huszároknak nevezettek. Alapításának második évében, vagyis 1742-ben ment az ezred először tűzbe, mely alkalommal a porosz hadseregen keresztülhatolt egész Brünning. Ezután három évig békeállományban volt, míg az 1745. év július havának 19. napján a francia lovasságot Nordheimnél a Rajnán visszaverte úgy, hogy a francziák a folyó túlsó partján kénytelenek voltak visszavonulni. 1746-

ban Német Alföldön a roxouxi ütközetben vett részt, 1748-ban pedig Mastroich ostromlásánál.

Az 1757. év változást idézett elő az ezredben, a mennyiben báró Morócz lett az új ezred-tulajdonos, ki alatt az ezred Prága felszabadításánál s a sziléziai ütközetekben vett részt s 1758-ban Neisse vár bevételénél játszott jelentékeny szerepet.

1759-ben ismét új tulajdonost kap az ezred Bethlen gróf személyében, ki 1760-ban Gosdorf alá vezeti az ezredet, hol ez egy gyalogsági zászlóaljot oly sikeresen támadott meg, hogy 90 tisztet, 229 katonát és 2 ágyut hozhatott vissza győzedelme bizonyítéka gyanánt. 1762-ben augusztus hó 16. dikán az ezred a fischerbergi ütközetben harcolt. Ezen alkalommal történt meg, hogy egy Mészáros nevű őrmester egymaga 13 ellenséges huszárt és 19 lovat fogott el.

1788-ban már Barkó báró az ezred tulajdonosa, kinek jeles vezetése alatt az ezred a törökök elleni háboruban, főleg 1789-ben Chotym ostromlásánál többször kitűnt. Így április 19. dikén az ezred Geringer nevezetű főhadnagya sajátkezüleg ejtett zsákmányul egy török zászlót;

*) Radnitzky százados „Emléklap“-ja nyomán.

meg a pénzügyi bizottság, hogy mivel az említett nagy kölcsön jövedelemző művek előállítására fog fordítani, mely jövedelem azonban csak az 1893. évre vehető számitásba, — tehát nem lenne helyes, hogy az említett kölcsön után járó kamat fizetése végett már az 1892-ik átmeneti év folyamán az adózó közönség — a jobb jövő és előrehaladás iránti törekvéseiért — súlyos póttadóval rovassek meg.

A kiadási szakasznál a tisztviselők és szolgák ellátására a számvevőség 97.991 frtot irányzott elő, mely összegben a 20 százalékos tisztviselői lakbérátalány (11.460 frt) is bele van számitva. Ezt a lakbérátalányt azonban a két választmány törölte, s így a szervezkedési munkálat szerint 86.531 frtban állapított meg a tisztviselők és szolgák fizetése. Ezt azonban a két választmány 600 frttal emelni javasolja, mely összeg két tételre oszlik. Azt javasolja ugyanis a pénzügyi és gazdasági választmány, hogy az erdőmester évi 1000 frt fizetése 400 frttal javíttassék meg, mert az eddigi fizetés az állásnak és a szolgáltatnak meg nem felel, a mellékjövödelmek pedig számba sem jöhetnek, mivel a folytonos künntartózkodás költségei azokat fölemésztik; s midőn a mérnöki hivatal fizetései a viszonyok kívánalma szerint már rendezettek, méltányos, hogy a szintén nagyobb tanulmány után oklevéllel bíró tisztviselő megélhetése is biztosíttassék és ezen fölül — úgy mint az osztálymérnökök már vannak — állásának megfelelőleg az első napidij-osztályba vétessék föl. A további 200 forintot a szállásbiztosnak működési pótlék címén szavazta meg a pénzügyi bizottság azzal a megokolással, hogy mivel a jelenlegi szállásbiztos nyugdíjazásért folyamodott, s erre a nagy gyakorlatot igénylő hivatalra ez idő szerint alkalmas s egyuttal teljesen megbízható egyén nem áll rendelkezésre (?), kívánatos lenne, hogy a szállásbiztos állásában megmaradjon s ezt csak azon a bizonyos 200 frton lehet elérni, a mi azonban a nyugdíjhoz nem számitatnék be. Egyébként ez a 200 frtos tétel is nemsokára megszűnnék, ha t. i. a laktanyák rendezésével a teendőket megszüntetik, a mikor aztán a szállásbiztos kisebb teendőket a gazdasági fölügyelőre hártják.

A költségvetés szerint az összes vá-

rosi községi iskolákra és a gyermekmenhelyre 57.212 frt 11 krt fog költeni a város a jövő évben. Ebből esik a városi elemi iskolákra (beleszámitva az 1290 frt költségbe kerülő bányatelepi iskolát is) 43.122 frt 71 kr., a polgári leányiskolára 6110 frt 40 kr., az ágostontéri menhelyre 1050 frt, a kereskedelmi alsóbbfoku iskolára 1290 frt, az alsóbbfoku ipariskolára 5640 frt. Az iskolákra tehát a jövő évre 2774 frt 79 kr.-ral több kiadás leszen mint az ideire, s ezt a többletet a fölügyelő igazgató, polgári leányiskolai igazgató, több újabb tanító fizetése, a belv. leányiskola kiegészítése, ezen iskola helyiségeinek bérösszege, a bányatelepi iskola költsége, osztályszaporítás s az ötödéves pótlékok emelkedése teszi ki. Ehez járul még a jogtanárok fizetésének följavítására adni szokott 870 frt, a főreáltanoda költségeihez megallapított 4150 frt évi járulék és a német-ürögi iskolába járó pécsi gyermekek utáni 120 frt iskolai járulék, a mikkel egyutt az iskolai kiadások összes szükséglete 62.352 frt 11 krt tesz ki. E kiadásból beiratási díjak s ipar- és kereskedelmi iskolai jövödelmek révén megtérül 13.000 frt; a város pénztára terhére esik tehát még 49.352 frt 11 kr.

A Rudolphinum intézetre, hol 70 árva kap ellátást 2658 frtot, magánosoknál tartásban levő árva és lelencz gyermekek ellátására 3660 frtot irányzott elő a költségvetés; az utóbbi tartásdíjból a jövő évben, az illető hatóságok által legalább is 1000 frtot vél megtérülendőnek a költségvetés.

A számvevőségi munkálat szerint, az adómentes alapok leszámítása mellett, a póttadó alapjául szolgálható állami adó 263.447 frt 38 kr-ra van fölvéve. Mivel pedig a phylloxera-kár-fölvétel csak most van folyamatban s így az állami adóleírás csak a jövő évben következik be, a mely évben előre látható az, hogy a kár terjedése miatt nevezetesebb állami adóösszeg kerül leírás alá, a pénzügyi és gazdasági választmány a póttadó helyes alapjául csakis 251.000 frtot vett föl, s ezért a jövő évi deficit fedezhetése végett a folyó évi 36 és fél százaléknyi póttadó helyett 36 százalék kivetését javasolja.

A költségvetés függelékét a nyugdíj-

julius hó 31-dikén pedig 2 századdal egy ellenséges táborot rohant meg, s az ott táborozó 4000 törököt visszavonulásra kényszeríté. 1794. évi április 23. napján az ezred Solre le Chateunál kiváló bátorságával tüdőkölt, midőn 3000 francziát támadott meg és vert vissza. Ugyanezen napon Kienmayer báró ezredes az ezreddel 6000 ember ellen intézett rohamot s az ellenséget a Sombre folyón szerencsésen át is kergette.

1796 ban az ezred a wütrzburgi csatában három zászlóaljat támad meg, mely támadásban egy zászlóalj teljesen szétveretett, s az ellenségnek 500 harczoza került fogságba.

Az 1797-edik évben Mészáros báró nevet viseli az ezred. Ezen évben az ezrednek egy osztálya háromszor támadott meg egy franczia csapatot és 500 embert részint fölkonzolt, részint pedig fogságba hurezolt. Erre 2 évre, azaz 1799. május 24-dikén folyt le a rendkívül heves andelfingeni ütközet, melyben Mocsáry báró ezredes és 40 huszár esett fogságba, kiket azonban Piaczek tábornok a franczia lovasságra intézett gyors támadása által szerencsésen kiszabadított. Egy káplár volt az első, ki az ellenség közé vágatott s az erősen megsebesült ezredest

az ütközetből kiharozta. Ugyanezen ütközetben történt, hogy Thanhoffer tábornok segédtisztjével és 80 huszárral a Thür folyót akarta elérni, de az ellenséges lovasok a tábornokat üldözöbe vették és abban a pillanatban, midőn épen a sebes Thür folyamba akart ugratni, körülfozták. Egy közlegény azonban kardjával fölfogott a tábornok ellen intézett minden kardcsapást, 20 francziát megsebesített, s ezáltal megmentette a tábornok és segédtisztje életét. Erre az ellenséges csapatok hátrálni kezdtek, mialatt a bátor tábornok egy magas szikláról lovával egyutt a sebes folyó hullámai közé vetette magát, mit látván huszárjai, szintén utána ugrattak a folyóba.

Az ellenség bámulattal nézte ezt a merész tettet s utána lövöldözött, azonban a 80 huszár közül 50 szerencsésen elérte a túlsó partot; 30 részint a sebes folyónak, részint az ellenség sürtü golyózáporának lön áldozata.

Ugyanezen évben augusztus hó 14-dikén Schwyz kantonban táborozott az ezred, hol az ellenségnek körülbelül 3000 emberét ejtette fogságba. Ezen napnak reggelén ugyanis egy ellenséges ör állott Brunnen falunál. A jéghideg északi szél az ör szemébe fujta az esőt, mire a semmi

alapítvány költségelőirányzata képezi, mely-nél a bevételek 5462 frt 47 krt s a kiadások ugyanennyit tesznek ki.

HIREK.

— (A herczegprimás), mint azt mi s a másik magyar helyi lap az ország összes hirlapjai közül elsőnek hirdettük, csakugyan Vaszary Kolos, pannonhalmi főapát lesz, kinek kineveztetését november hó első napjaira várják. Értesítésünk habár magán — a leghitelesebb helyről jött s azóta a „Budapesti Hirlap“ vasárnapi száma is megerősítette hirlélestinket. Ugyancsak a „B. H.“ a kalocsai és zágrábi érsekség betöltését is hirdeti biztos forrás után, s szerinte az elsőre Császka György szepesi püspököt, a zágrábira csenei Vucsetich István zágrábi kanonokot fogja a király kinevezni.

— (Bérmálás.) Vasarnap mintegy 1300 hívőnek osztotta ki a püspök a bérmálás szentségét. Reggel 8 órakor csendes misét mondott a püspök s utána megkezdte a bérmálást, a mi 11 óráig tartott s akkor adta meg az általános áldást a bérmáltakra. A székesegyházban ez idő alatt meglehetősen rendetlenség uralkodott, a mi főképp onnét származott, hogy a két bejáratnál nem volt egyetlen szál rendőr sem, a ki a rettenetes tolongást megakadályozta volna. Bezzeg a tágas sétatéren három is parádézott a nélkül, hogy valami dolga lett volna. Az egyik egy izben föl is kíváncsiskodott a nyugoti főbejárat-hoz, de — habár nem tagadhatja el, hogy szolgálatban volt, mert csákósan, karövvvel sétált ott, — nem tartotta szükségesnek a beavatkozást.

— (A „Pécsi Dalárda“ jubileuma) monumentális ünnepélye lesz a városnak. A mozgalom mindig szélesebb körbe tolja hullámgyűrűit, s már a város és vidék zenekedvelő s műpártoló körei egyébről sem beszélnek, mint a mi dalárdánk jubileumáról. A főérdeklődés természetesen a diszhangverseny felé csomosódik, melynek immár a műsora is közkézen forog. Hatalmas program! Megnyitóul a katonazenekar Mendelssohnnek gyönyörű nászindulóját játsza, ugyanazt, melyet a hajdani városi zenekar a dalárda zászlójának szentelésén, a dalárda nászakor játszott. Várad Antal dr. a saját prológiát szavalja, Rakosi Viktor (Sipulusz) humoros fölolvasást tart „Miért nem lettem dalárdista“ ezimen, Bolgár Kálmán ügyvéd, a mi saját pécsi dalos madarunk szintén szép költeménnyel járul a programhoz s a költeményt Orbán Márton joghallgató szavalja. Három poéta egyszerre: valóságos dús-

veszélyt nem gyanító ör köpenyét ölté magára, s a szél fuvása ellen fordult. Ezt észrevette ezredünk egyik őrmestere, ki néhány huszárral észrevétlenül közeledett s az ellenséges őrt hatalmas kardcsapással a földre terítette. Erre az őrmester huszárjaival rögtön tovább nyomult s az őrséget, mely a kiállított őrré hagyatkozott, teljesen összevagdalta. A jel megadása után az egész ezred előrehatolt s a faluban levő nagyszámú franczia sereget foglyul ejtette.

1805-en Stipsics báró lett az ezred tulajdonosa, kinek vezetése alatt három kisebb ütközetben vett részt az ezred.

Az 1815. esztendő nagy jelentőségű az ezred történetében. Ez időtől kezdve ugyanis az ezred örök időkre III. Frigyes Vilmos porosz király nevet viseli a lipcei nemzeti csatának emlékeül, melyben I. Ferencz császár és I. Sándor orosz czár III. Frigyes Vilmos porosz királylyal szövetségbe, a nagy Napoleon fölött győzelmet arattak. Midőn a három uralkodó 1815-ben a párisi kongresszuson az úgynevezett szent szövetséget kötötte, I. Ferencz Frigyes Vilmost azzal tisztelte meg, hogy a mi ezredünkkel viselteti örök időkre a

kalkodás az elsőrangú írókban! A zenei részek között Chinorány Izabella k. a., a ki konzervatóriumot végzett s kiváló zongorás, Rubinstein des-dur Polonaise-ével szerepel; Ruhné Valéria urnő, jeles koloratur énekesnő pedig két szép énekszámmal lép föl, — az egyik a „La Singora“ Domisettótól, a másik az „Alvajáró“ operából kivett nagy ária. Mindkét énekszámot Jaksch Ede, ez az ibolyaszerénységű jeles művész kíséri zongorán, a mi már maga is külön élvezet. S mindezek között ott hatalmaskodik a dalárda négy olyan versenydarabjával, melyekkel első díjakat nyert. Egy-egy versenydarabval hajdan csak több évi időköz után mentek a küzdőterre a mi dalosaink s most egy estén produkálják el a négy külön győzelmi dalt; és a hogy próbák folynak, a hogy minden egyes próba alatt mind erőteljesebben domborodnak ki a versenyművek rejtett szépségei: hát nagyítás nélkül mondhatjuk el, hogy mind a négy versenydarab úgy kerül ezúttal is előadásra, mint ott a négy csatasíkon. Az első versenydarab a Rieger-féle „Ki a gond dal“ volt, melyet a dalárda akkor szabadon választott, s 1868-ban Debreczenben adott elő. A díj egy ezüst serleg volt. A második versenydarab az Engesser Mátyásnak gyönyörű „Szerettek“ je, melyet 1874-ben Kolozsvárott adott elő a dalárda, s elnyerte vele az ezüst kupát. A harmadik versenyen, ismét Debreczenben, 1882-ben, Erkel Sándor „Ébresztő“-jét énekelte a dalárda óriási hatás mellett, s az első díj kitűzött ezüst billikomot nyerte el. A legutóbbi diadalmi darab a „Talpra magyar!“ Huber Károlytól, melylyel 1884-ben Miskolcra nyerte el a dalárda a „Minta dalárdák“ számára kitűzött első díjat, az ezüst babérkoszorút. Ezek a trofeumok szintén láthatók lesznek a hangverseny estéjén.

— (A november 4-iki jótékony-célú hangverseny) iránt, mely este 8 órakor a „Hattyu“ teremben tartatik meg, az érdeklődés nagyban mutatkozik. A próbák serényen folynak, melyeken Teinzmanné urhölgyön kívül, Girardiné urhölgy, Girardi, Reiter, Löhr, Németh és Zoller urak vesznek részt. Legutóbb is „Cavalleria rusticana“-val, melyet ritka szabattal játsztak, a jelenvolt műfűtöket egészen elragadták. A meghívók szétküldettek és Dulánszky Nándor megyés püspök 50 frrtal váltotta meg jegyét.

— (A pécsi korcsolyázó egyesület) folyó hó 25-én tartotta meg évi rendes közgyűlését. Az elnöki jelentés szerint az egyesület, mely 1871-ben alakult, a lefolyt évben főnállásának 20 ik évét töltötte be, az ezen idő alatt ugy-

tagjainak számát, mint anyagi viszonyait tekintve megkétszereződött. Mert 1876-ik évben az egy 122 tagja és évi forgalma 516 frt volt, a lefolyt évben pedig a tagok száma a járvány által okozta kedvezőtlen viszonyok ellenére is a 300-at meghaladta és az egyesület évi forgalma 1700 frtra emelkedett. A lefolyt évben az egyesület a pályafűntartására 530 frrtot és zenére 210 frrtot adott ki. A bevétel a múlt évben 1732 frrt 78 kr volt és a kiadás 1493 frrt 46 kr. és így maradt ezen évre 239 frrt 32 kr. Mindezek az egyesület életképességét eléggé igazolják. Az 1891/92. évre megválasztottak: Elnökké: Fekete Mihály, alelnökké: Krasznay Miklós dr., igazgatóvá: Krasznay Jenő dr., titkárrá: Zöld Sándor dr., pénztárnokká: Ptacsék Viktor, orvossá: Johann Béla dr., választmányi tagokká: Czvetkovits Gyuláné, Fekete Mihályné, Fekete Etelka, Erreth Kálmánné, Hinka Ilona, Molnár Kálmánné, Nagy Flóra, Oblath Adolfné, Pintér Terka, Sável Kálmánné, Stankovits Györgyné és Zsolnay Irma urhölgyek és Angyal Béla dr., Koszits Kamill, Koharits János, Lüttke József, Munczhardt Géza, Nick Alajos dr., Perczel Béla, Sipőcz István, Stankovits György, Szikorszky Tádé, Westermayer Ede és Zsolnay Miklós.

— (A honvédség köréből.) Ungár Adolf dr. 19. honvéd gyalogezredbeli tartalékos főorvos a szolgálati kötelezettségnek teljesítése után saját kérelmére a szolgálaton kívüli viszonyba helyeztetett.

— (A dunagőzhajózási társaság magyarországi új igazgatója.) A dunagőzhajózási társaság budapesti igazgatójává Thaly Emilt nevezte ki, a ki a magyar királyi államvasútnál a budapest-pécsi vasút vezetésére kirendelt osztály élén állott. A társaság már közölte hivatalnokaival a kinevezést, s az új igazgató állását január hó 1-jén fogja elfoglalni.

— (Halálozás.) Thaller Gusztáv m. kir. állatorvos szombaton hajnalban elhunyt — 48 éves korában. A közbecsülésben álló ember rövid idő előtt vesztette el jó egészségét meghűlés folytán, a minek következményei mind erősebben támadták meg a szervezetét s ágyba döntötték. A még élete javában levő orvos korai halálát mélyen sajnálja a város és vidék közönsége, a mit azzal is kifejezett, hogy vasárnap délután vegbe menő temetésén óriási számmal jelent meg a halottas háznál. A „Pécsi Dalárda“ is gyászdallal adta meg a végtisztességet egykori igen buzgó tagjának. — Wermuth Albert, beremendi bérlő e hó 23-án, 40 éves korában elhunyt Beremenden. — Tomicsék Gottfried e hó 25-én 51 éves korában elhunyt Pécsen. (Kórház-utca 9. sz.)

— (Somogyi deficijtje Kaposvárott.) Somogyi szinigazgató nem igen szokott „eldicselkedni“ a deficijttel, a mit pedig a vidéki szinigazgatók szeretnek nagy hangon hirdetni, hogy a publikum lássa, hogy ők „milyen áldozatok árán szolgálják a Műzsát.“ A mi di-

napján a königráti csatában, július 11-dikén pedig a máhrich-budwiti csatákban vett részt, hol bár merészen harcolt, mégis veszteséget szenvedett, s a harctéren 3 tisztet és 58 közembert hagyott.

A boszniai okkupációban nem vett részt az ezred. A 66-os évek utántól a történeti jegyzetek még nem állanak rendelkezésre, azokat most állítja össze Bécsben Schmalz főhadnagy.

Ez volna a megyénkben állomásozó 10. huszárezrednek mintegy dióhéjba foglalt rövid története, melylyel jeles tagjainak megörökítette nevét az ezredék történetében. S épen ezért méltóbbat soha sem cselekedhetett volna a tisztikar, ha jeles ezredének százötvenedik évfordulóját — a többiekhez hiven — ünnepélyesen megtűlte volna; mert ezáltal egyrészt megadta volna az ezred multjának a jogos pietást, másrészt pedig a polgársággal karöltve tűlte volna meg a testvérisülés ünnepélyét. Hogy pedig épen nálunk ilyen ünnepélyekre szükség van, nem kell külön bizonyítanunk, hanem elég, ha e tekintetben a közel elmúlt évek némely epizódjaira utalunk.

Kéry Gyula.

rektorunk, mikor elsővetkezett Kaposvártól, csak annyit jegyzett meg, hogy szép erkölcsű sikere volt, de az anyagi vajmi gyenge volt. Nem vallotta be, — nehogy a kaposvári közönség ellen vádaskodjék — hogy tulajdonképen az az „anyagi siker“, melyről ő csak annyit mondott, hogy „vajmi gyenge“, az éppen 734 frrt 10 kr. — deficijtnek felel meg. A „Kaposvár“ ugyanis elkérte az igazgató számadásait, s közli azért, hogy a kaposváriak lássák, hogy nincs erős joguk a szinigazgatóval szemben valami különös követelésekkel föllépniök, mert — mint a számok mutatják — a kaposvári közönség nem látogatja annyira a színházat, hogy ott teljesen elsőrendű társulat megélhessen, mint a milyent Somogyi évek óta visz be Kaposvárra. A „Kaposvár“ főképen az intelligenciát vádolja a közöny miatt, kimutatván, hogy épp azok a darabok, melyek nemesebb, distingváltabb élvezetet nyújtottak, nem hoztak jövedelmet. Somogyi kiadásai Kaposvárott 6346 frrt 82 krt, bevételei ellenben csak 5612 frrt 72 krt tettek ki.

— (A pénzügyminiszter felelete) a főispán abbéli kérdésére, hogy mikor lenne hajlandó egy Pécs számára dohánygyárat kérelmező küldöttségel fogadni, már megérkezett. Azon bizottsági tagokat tehát, kik a küldöttségben részt akarnak venni, már tudósították, hogy a küldöttség pénteken reggel indul a gyorsvonattal Budapestre. A kik reggel akadályozva volnának, mehetnek a déli vonattal is. Pénteken este találkozó a „Vadászkürt“-ben, hol tudtára adják a küldöttség tagjainak, hogy a pénzügyminiszter másnap, szombaton hány órakor fogja őket fogadni.

— (Kitűntetett kiállítók.) A Bécsben megtartott élelmiszer-kiállításon diszoklevelet nyertek kiállított boraikért Schwabach S. G. pécsi és Schuth Vilmos villányi borkereskedők.

— (Hymen.) Kötsön Ferencz, honvéd főhadnagy, Barany-Sellyén, e hó 20-án vezette oltárhoz Weigl Iloná kisasszonyt, Jöfeje Jánosné nevelt leányát.

— (Gyökérrdő a vízvezeteki csőben.) Hétfőn az irgalmasok és a Bedő-kávéház nem kapott vizet. Jelentést tettek a hatóságnál, mely nyomban próbálékelést eszközöltetett a baj okának földerítése végett. A kir. tábla előtt aztán ráakadtak. A vezeték természetesen — ősi szokás szerint — cserépcső volt. Annak a lyukacsain a közelben levő hársfa gyökerei behatoltak s ott bent elegendő bőséges vizre akadván, pompásan megnőttek és megsűrtűsödtek. A víz folyását ez a sűrtű gyökérzet megakadályozta, sőt a vizet a gyökér mellett a lyukon kiszorította. Két napig kinlődtak a munkások, míg a buja gyökércsomót ki tudták szabadítani. A cserépcső helyett most vascsövet tettek.

— (Mit nyerünk a bányagazgatóság idehelyezéséből?) A dunagőzhajózási társaság sok huza-vona után elhatározta, hogy a pécsi köszénbányák igazgatóságát, a helyesebb és gyorsabb kezelés végett, visszahelyezi Pécsre. Egyik laptársunk nagy himnuszszal fogadta ezt a határozatot s egy csomó előnyt sorolt föl, melyek a városra hárulnak az igazgatóság idehelyezéséből. Csakhogy a dolog nem egészen úgy áll. Nekünk sikerült megtudnunk azt a szépen titkolt tervet, melylyel a bányagazgatóság úgy csendben ki akar osonni a város kebeléből. Ennek a tervnek az az első szimptomája, hogy az új bányagazgató lakását legközelebb már építik — csakhogy Szabolcsbányán, a hol az orvosilak és az országút között levő térségen mértek ki részére helyet. Itt fog székelni a bányagazgató és nem Pécsen. Innét fogja dirigálni a személyzetet — egyelőre telefon segítségével — s aztán két év leforgása alatt lassacska átviszik az egész igazgatóságot — Szabolcsbányára. Erre a körülményre már most, jó előre fölhívjuk a törvényhatóság figyelmét; mert ez nem lehet reá nézve közömbös dolog. Az igazgatóság t. i. adót is fizet, nem megvetendő adót, a mely imigyén a városhoz nem tartozó Szabolcsbányára, illetve a megyére jut s a város tekintélyes összegétől esik el már csak adóban; s a közvetett jövedelmet sem szabad megvetnünk, mely az igazgatóság révén a városban szétoszolnék. Ha lehetséges, erkölcsi erejével akadályozza meg a törvényhatóság ezt a szökést.

porosz király nevét. Ezen évben az ezred Olaszországból Svájcra keresztül Franciaországba vonult, hol Macon bevételénél jelentékeny szerepet vitt. 1818-ban elhagyva Franciaországot, hazánkba tért vissza, s ideiglenesen Rozsnyón kapott elszállást. Az 1831. évi Lengyel-forrádalom alatt az ezred Mysleniczában, 1832-ben Podgorzeében, 1833-ban pedig Tarnowban volt, mint határőrség.

1959-ben Magentánál gyönyörű attackok által fedte a visszavonulást, s az ellenséget Magentaig kergette. Ebben az ütközetben csodálatos vakmerőséget és önfeláldozást tanúsítottak a huszárok.

Junius hó 24-dikén Edelsheim báró vezetése alatt az ezred részt vett a solferinói ütközetben. Ezen ütközetben annyira kitűntette magát az ezred, hogy 34 tisztet érdemjellel tüntettek ki, a legénység pedig 9 arany és 97 ezüst érmet nyert.

1866-ban az ezred a poroszok ellen Csehországban állott táborban. Junius 22-dikén a röchlitz, 26-dikén a síchrowi, 29-dikén a jicini és július 2-dikén a praski ütközetekben szerepelt.

Az ezred utoljára ugyanez év július 3.

— **(A bpest-pécsi vasút üzletvezetősége)** — mint már megirtuk — legközelebb megszűnik és e vasút üzletének vitele a zágrábi üzletvezetőségre ruháztatik. A magyar államvasutak vonalain már megtörtént az új beosztás, mely szerint Dálja és Villány a budapesti déli üzletvezetőséghez, Üszög, Dombóvár, Báltaszék és Barcs a zágrábi üzletvezetőséghez osztattak be.

— **(Kaszárnya a főutca kellős közepén.)** Nem kezdjük messziről, pedig a régi katonakórházzal, a főutca e botránykövéről hasábot lehetne irni. Ott folytatjuk csak, mikor a hatóság ebből a pizokfészekből megint kaszárnyát csinált. Nem keressük, hogy található volna-e a hatóság más helyet is az ujonczok elhelyezésére; mert talán kötelessége lett volna, — elég az hozzá, hogy egy szakasz bakát idekvártélyozott a közönségével oly annyira törődő hatóság. S tudja a hatóság, hogy mi történik ott, abban a kaszárnyává avansirozott fészkekben? Az történiük, hogy a minap közölt egyik hadtestparancsnoki rendelet öröme nap-hosszant pofozza az ujonczokat egy még nyálos száju káplár, hogy a pofonok csattogása triviális káromkodással keverve a főutczára hallatszik; történik, — a kapun és egyéb hozzáférhető helyen egymás hátán bekandikálók szemelattára — hogy a hibát elkövető ujonczczal szembe állit az a most fölseperedett káplár egy másik ujonczot s ezzel amannak a szájába köpet, — a mit ajánlunk egyszersmind az ezredparancsnokság figyelmébe is; az történik, hogy az egész napi féktelen ordítószó végeztével, mikor a bakák nyugalomra szállnak, a földszinti kaszárnyaszobák ablakai nyitva vannak s azokon át a főutczán sétáló közönség oly jeleneteknek kénytelen tanuja lenni, a mi nemcsak undorral, hanem dühhöz fokozott botrányozással tölti el az embert. Ilyesmik történhetnek meg a valóban legszabadabb királyi város kellős közepén a mi jelenlegi hatóságunk dicsőséges uralkodása alatt!

— **(Csendélet a sátor táborban)** czimű egyik régi hírünk, melyben a gyakorlatra behívott honvédek kukorica- és szőlőlopásairól tettünk említést, a pécsi m. k. honvéd állomásparancsnokságtól a következő sorokat kaptuk:

Igen tisztelt tekintetes szerkesztő úr! Tisztelettel értesítve, miszerint hecses hírlapja folyó évi 75-ik számában „Csendélet a sátor táborban“ czimű cikkének a földeken és szőlőkben tett károokra vonatkozó része a tényekkel nem egyező s miután véleményem szerint az csak téves információból eredhetett, ezennel tiszteletteljesen fölkerem úgy a való, mint a m. k. honvédség jóhírve érdekében a tényállás megfelelő szíves helyreállítására, a mennyiben az abban áll, hogy egynemely mezei károk — a gyakorlatok folyamán — ez évben is fordultak elő, a miknek kikérülhetlensége az 1879 ik évi XXXVI-ik törvénycikkekben is fölemlítve van, ezen károk azonban éppen ez évben sokkal csekélyebbek voltak, mint az előző években s jelenleg a kincstár által már meg is térítettek. A legénységnek a cikkben említett garázdálkodó s erőszakos viselkedése sem történhetett meg, mivel oly esetben az illető hatóság hozzám fordulni csak el nem mulasztotta volna, mi egyetlen egy esetben sem történt meg. Kiváló tisztelettel R ó z s a, ezredes.

A helyreigazító soroknak készséggel adtuk helyet, s azokra csak az a megjegyzésünk, hogy mi értesülésünket az illető hatóságtól kaptuk, a mit ama hírünk közlésekor is fölemlítettünk.

— **(Szemle az önkéntesek fölött.)** Bilimék vezérőrnagy, a cs. és k. 61. gyalogdandár parancsnoka, hétfőn és kedden az itt szolgáló egyévi önkéntesek fölött szemlét tartott. Első napon a gyakorlati részből, kedden pedig a szolgálat elméleti részéből vizsgálta meg az önkéntes osztályt.

— **(Rendkívüli városi közgyűlés.)** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága holnap, október hó 29-én délelőtt 9 órakor közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. A községi birói állás betöltése. 2. A II-od osztályu irnoki állás betöltése. 3. Az 1892-dik évi közközltség előirányzat tárgyalása. 4. Scontrális jelentés. 5. az igazoló bizottság jelentése a legtöbb adót fizető bizottsági tagok név-lajstromának megállapítása tárgyában. 6. a Nagy-Czenken alakult Széchenyi szoborbizottság kérelme.

— **(Szerenád.)** A „Pécsi Dalárda“ jubileumára a zászlóanyat, özv. Majláth Györgynét hétfőn délután hívta meg a dalegyesület küldöttsége Aidinger János elnök vezetése alatt. A zászlóanya nagyon szívesen fogadta a küldöttséget s büszkén vallotta magát annak a dalárdának a zászlóanyjával, a mely daltestület olyan nagy sikereket ért el. Este fél 9 órakor a daloskör szerenáddal is tisztelgett az itt időző zászlóanya előtt annak a Mária-utczában levő lakásán. A szerenádot a szakadó eső dacára nagy közönség hallgatta az utcán.

— **(Botrányt keltő katona.)** Vasárnap reggel 2 és 3 óra között a Ferencziek-utczájában négyen ballagtak haza az éjjeli dorbézolás után és pedig egy cselédeány és három katona. Midőn ahhoz a házhoz értek, a hol a cselédeány szolgál, válasra került a dolog. A három kísérő azonban nem akart válni, s midőn a leány maga után a kaput hirtelen becsukta, a szerelmet követelő bakák erősen döngetni kezdtek azt úgy, hogy a zajra a háziak is fölébredtek. Hiába csitították a katonákat, azok annál jobban döngették a kaput. Ezt végre a rendőrség is meghallotta, s rögtön a hely színeire sietve, a törvény nevében esendre intette a katonákat, kik közül kettő engedelmessékedett is és nyomban elhagyta a házat. Az egyik azonban nem tágitott s irtózatossá káromkodások között a rendőrökkel dulakodni kezdett. Végre a rendőrségnek sikerült tőle az oldalfegyvert elvenni, és nagy nehezen lecsillapítani. Másnap rögtön jelentést tettek az 52. gyalogezred parancsnokságánál, hol a botrányt keltő „Gfreuter úr“ bizonyára megkapja a méltó büntetést.

— **(Katonai lóvásárlás.)** A m. kir. pécsi 8. honvéd huszárezred pótlóvázó bizottsága az alább nevezett helyeken és időben lóvásárlást fog tartani, és pedig: november hó 8-án Német-Bólyon, 10-én Dombóvárott, 12-én Kaposvárott, 14-én Pinczehelyen, 16-án Simontornyan, 18-án Pécsen, 20-án Csáktornyan, 22-én Nemesviden, 24-én Keszthelyen és 26-án Szigetvárott. A pótlóvázó bizottság föl hívja az érdekelt magántenyésztőket, kiknek 4-8 éves koru s 158 egész 166 cm. magas alkalmas lovaik vannak, hogy azokat a kitűzött napra elővezessék. Vételár 250-300 frtig. Esetleg magasabb áron is vásárolnak jobb lovakat.

— **(Agyonlőtt jószágigazgató.)** Eszékről taviratozzak, hogy a Chotek-féle grófi uradalom jószágigazgatóját, Dolezal Ferenczet, Illok közelében ismeretlen tettes agyonlőtte. Az igazgató a vidéken köztisztviselőben állt, ennél fogva nem is sejtik, hogy mi vihette a gyilkost a szörnyű tett elkövetésére. Azt is beszélik, hogy alkalmasint boszu műve a gyilkosság. A lefolyt fél év alatt ez a harmadik jószágigazgató, a kit Szlavóniában agyonlőttek.

— **(A torokgyík a vidéken.)** Harasztiban kitört a torokgyíkjárvány, s jóllehet orvosok és előljáróság mindent elkövetnek megakadályozására, mindegyre terjed. Eddig 17 gyermek lett áldozata a járványnak. Az iskolákat bezárták. — Nemrég említettük, hogy Siklóson járványszertűleg föllépett a difteritisz. Mint most onnan értesülünk, igaz ugyan, hogy az elmúlt héten három gyermek halt el difteritiszben, de azóta több megbetegedés vagy haláleset nem fordult elő, s a községi orvos — Kreggy Otto dr. — nyilatkozata szerint a difteritisz Siklóson járványt nem képez.

— **(Öngyilkosságok.)** Siklóson e hó 21-én szíven lötte magát Pótz Nándor kőművesegéd. A golyó nem hatolt egyenesen szívébe, miért még másfél napig élt. Öngyilkosságának oka gyógyíthatatlan mellbetegség, melyet a katonaságnál kapott. — Szajkon e hó 23-án Rudolf Dorottya 18 éves cseléd gazdája padlásán fölakasztotta magát. Tettének okául azt gyanítják, hogy a községi biró néhány nap előtt 5 frt pénzbürságra ítélte, mely összeget öngyilkossága napján kellett volna lefizetnie. — Vasárnap reggel Magyar-Bóly és Baranyavár-Monostor között egy parasztember a Pécsről Eszék felé robogó személyvonat elé vetette magát. A vonat kerekei a jobb karját, bal lábát és a nyakát vágta el a szerencsétlennek, kinek holttestét a közelfekvő órházhoz vitték s onnét a dárdai szolgabíróhoz vitette el.

— **(Alacsony vizállás.)** A hosszu tartó szárazság eredménye már a Dunán is észrevehető, a mennyiben ily alacsony vizállása mint az idej, már évek óta nem volt. A hajók a zátonyok miatt lassu járásra vannak kényse-

ritve s így rendesen késéssel érkeznek állomásaikra. Az Aldunán szünetel a teheráruforgalom, Budapest és Bécs között pedig teljesen megszűnt a hajóközlekedés.

— **(Gyilkos sertés.)** Gyűdön Tar János kisbírónak lábszarát pénteken egy megölésre szánt disznó agyarával fölhasította, s ezzel oly veszedelmes sebet ejtett rajta, hogy a szerencsétlen ember még aznap meghalt. Vasárnap temették.

— **(A vízvezeték.)** Lassankint mégis csak testet ölt a pécsiek kedvenc eszméje, valósul az a régi, régi álom a vízvezetékéről. A vízvezetési munkálatok mindig jobban közelednek a befejezéshez. A belváros esőhálózata már majdnem teljesen le van rakva, s jóllehet csak november végére lehetett várni azt, hogy víz folyjon az új vezetékben, már e hó 21-én megkezdtek az elkészült esőhálózat megtöltését, egyelőre csak tisztítás céljából. Együttal a tűzcsapok próbálása végett már fecskendeztek is néhány utcában. Zellerin Mátyás vállalkozó az utóbbi időben Pécsen tartózkodott, hogy a munkálatok haladásáról személyesen meggyőződjék.

— **(Gőzkomp Mohácson.)** Mohácson e hó 19-én tárgyalták a főszolgabíró elnöklete alatt a révjog és gőzkomp kérdését. Minthogy a megidézett illetékes tényezők közül egy sem tett kifogást, hihető, hogy Mohács és Margita sziget közt nemsokára gőzkomp fogja közvetíteni a közlekedést.

— **(A szegénysorsu tanulók fölségelésére tartandó hangverseny)** programja a következő: 1. „Fohász“ férfúkar tenor- és bariton-soloval, zongora- és harmonium-kisérettel, Huber K.-tól. Előadja Eckhardt Antal képezdei zenetanár vezetése alatt a tanítóképző-intézeti dalkör. 2. Bluettes, en forme de Valse, 4., 6., 9., 10. számok Schüttől. Zongorán előadja Teinzmann Viktorné urhölgy. 3. a) „An die Musik.“ Schubertől, b) Ideale. Szerző Tosti. c) „Ha meghalok, visszajárok.“ Dal Hubay Jenőtől. Zongora-kiséret mellett éneklő Pallavicini Edené, Majláth Etelka ögrófné. Intermezzo sinfonico, „Cavalleria rusticana“ czimű dalműből Mascagni Pétertől, előadják: zongorán harmoniumon hegedűn violán gondorkán contrabasson Teinzmann Viktorné és Girardiné urhölgyek, Löhr, Reiter, Körner, Girardi és Zoller 5. a) „Meine Lieder, meine Sänge.“ Webertől. b) Addio. Szerző Mozart. c) „Der Kinder Reich.“ Blumenthaltól. Zongora-kiséret mellett éneklő: Pallavicini Edené, Majláth Etelka grófné. 6. a) „In der Nacht.“ Ábránd Schumanntól, b) Rigoudon. Szerző Raff. Zongorán előadja: Teinzmann Viktorné urhölgy. 7. Szabadságdal. Huber K. tól. Előadja a tanítóképző intézeti dalkör. Az énekszámokat Preuss Adolf kíséri zongorán. Jegyek előre válthatók Valentin Károly fia zeneműkereskedésében és a hangverseny napján este 7 órától a pénztárnál. Helyárak: I., II., III. sor 3 frt IV., V., VI., VII. sor 2 frt. VIII., IX., X., XI., XII. sor 1 frt 50 kr. XIII., XIV., XV. sor 1 frt. Állóhely előre váltva 60 kr., a pénztárnál 80 kr. A hangverseny este 8 órakor kezdődik. Az egyes számok előadása alatt az ajtók zárva lesznek.

— **(Díjat nyert agancsok.)** Draskovich Iván gróf baranya-sellyei földbirtokos szüntén részt vett a budapesti „vadász-védegyelet“ által rendezett kiállításon, melyen szebbnél szebb példányokat állítottak ki az ország minden részéből. Draskovich gróf a baranya-sellyei vadaskertjéből való agancsokat állította ki, melyeket a kiállítási bizottság az első díjjal tüntetett ki.

— **(Kath. legényegylet Mohácson.)** Mohács kath. iparos és kereskedő ifjusága körében mozgalom indult meg. Önképzés céljából legényegyletet akarnak alakítani. Az előértekezlet e hó 18-án volt Dobos Henrik belvárosi adminisztrátor elnöklete alatt. Ez értekezleten egyelőre 13 bizalmi férfit választottak meg, kik terjeszteni fogják az eszmét és aláírási ivateket a közönség körében. Dobos adminisztrátor és két bizalmi férfi pedig jelenleg tanulmányozzák a pécsi és németbólyi legényegyletek szervezetét.

— **(A szegszárdi borüzlet.)** mint a „Tolnamegyei Közlöny“ írja, meglehetősen élénk Szegszárdon s a fehér és ó vörös borok nagyon keresettek. Az új fehérbort 16-22 frtjával fizették hektoliterenként, az ó vörös ára pedig 30-35 frt. Az idej vörös borokra nézve

az üzlet valószínűleg még csak ezután vesz nagyobb lendületet.

— **(A táviró- és telefon-hálózat nagyobb szabású kiterjesztését)** vette tervbe a kereskedelmi miniszter. E fejlesztés a következő munkálatokra és berendezésekre fog kiterjedni: Telefon vezetékekre, melyek táviróval még nem bíró jelentékenyebb községeket a legközelebbi táviróhivatallal kapcsolnak össze, a melyek tehát a nagy táviró-hálózatnak mintegy tápláló erejét fogják képezni. Továbbá a nagyobb vidéki városoknak, üzleti és társadalmi életük föllendítése céljából s közigazgatási szempontokból is helyi telefonokkal való ellátására. A miniszter tizenhatszáz vidéki városnak telefontal leendő fokozatos ellátását vette kilátásba. Mihelyt a szükséges forgalmi előfeltételek meg lesznek, egyes nagyobb vidéki városok egymás közt is össze fognak köttetni telefontal. (Megjegyezzük itt, hogy a Budapest és Bécs közt létesített telefon-összeköttetés naponként öt-hatszáz frtot jövedelmez s ennél fogva tisztán üzleti szempontból is hasznos befektetésnek bizonyult; száznyolcvanezer frtnyi költséggel történt létesítése.) A táviró-hálózatra nézve célba vette a miniszter az állomásokkal túlterhelt vezetékeknek szétválasztását és áttáviratozó állomások berendezése által a bekapcsolt állomások számának leszállítását, továbbá e meglévő vonalak teherképességének új huzalok hozzáfeszítése által való fokozását és új táviró-állomásoknak a hálózatba bevonását s meglévő állomások ezelszerűbb összeköttetése végett új táviróvonalak építését. Az egész hálózatfejlesztés a táviróvonalak hosszát több mint kétezer kilométerrel (a létezőknek 11% ával). az állomások számát 270 el (14%) s a táviró szolgálatképességét 50%-kal fogja emelni.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Jules Verne** összegyűjtött munkáinak mar a harmadik kötete fekszik előttünk. Tartalmát a „Fekete Indián” című fantasztikus regénye képezi, mely a szénbányák klasszikus regényének lenne nevezhető. Eisler G. könyvkiadóhivatala (Budapest, Andrassy-út 43.) nagyon helyesen cselekedett, a mikor Jules Verne összegyűjtött munkáinak diszes és olcsó kiadására határozta el magát. A fűzött kötetek 80 kros ára lehetővé teszi ezek általános elterjedését és kiváltkép az ifjuság figyelmét hívjuk föl e művekre, melyek olvasása haszonnal fog járni rájuk nézve. A fordítás, melyet Zempléni P. Gyula teljesített, jó és magyaros és így mindenkép megérdemli a vállalat, hogy a legnagyobb pártfogásban részesüljön. Diszkötésben a kötetek ára 1 frt 20. Megrendelhetők minden hazai könyvkereskedésben.

* **Kitüntetett énekesnő.** Barbi Alicet a kiváló kamara-énekesnőt újabb kitüntetés érte. A művésznő Münchenben az udvar estélyén énekelt s annyira elragadta művészetével a bajor regensherceget, hogy a nagy arany művészi éremmel ajándékozta meg.

TANÜGY.

Új rendszerű irás. Orvos szakértőknek az a gondolatuk támadt, hogy a dült betűkkel való irás nem okos dolog, az író testszervezetére káros, mert testét ferde irányban kell meghajtania hozzá. Inkább ajánlják az egyenesen álló betűkkel való irás módját. Az orsz. közoktatási tanács nyelv- és történettudományi szakosztálya tárgyalta is azt az indítványt, mely a dült irásnak az iskolákból való kiküszöböléséről és az álló irás behozataláról szól, s a tanács kimondotta, hogy fölterjesztést tesz a vallás-és közoktatásiügyi miniszterhez, melyben javasolja, hogy a közintézetekben a jelöltek már e tanévben az álló irásra nézve tájékoztassanak, az A B C olvasókönyvekből és fűzetekből az álló irás alakjait tartalmazó kiadások rendeztessenek, azonfelül az irásnál követendő módszer általánosan tanulmány tárgyává tétessék és utasítások dolgoztassanak ki.

A polgári leányiskolák gardes damesjai. Arad város a tanügyi újítások terén valóságos gőzerővel halad. Nem régen a tanítónői coelibatust akarta behozni; most megint ilyen „üdvös reform”-ról ír a „Néptanoda” a következőképen:

„Furesa dolog esett meg Aradon, mi újra bizonyítja, hogy nincs az a szertelen ókoskodás, melyet itt ott föl ne kapnának. Ugyanis az

aradi polg. leányiskola igazgatónöje azon leghajós nőpaedagogusokhoz tartozik, kik a tanuló leánykák erkölcsi értekeit veszélyeztetve látják, ha férfi tanítja őket—s azért úgy intékedett, hogy a katolikus hitoktató óráján — a ki mellesleg mondva minoritarendű szerzetes — mindenkor egy tanítónő legyen jelen, a magasabb erkölcs megóvása végett. A hittanár magára nézve lealázónak ítélte ezt a szokatlan eljárást s kijelentette hogy ilyen föltűgyelet alatt nem hajlandó tanítani. És nem is tanított. Erre az igazgatónő panaszt emelt a polgármesternél, ki iskolaelnöki hatalmával nyomban elrendelte, hogy tanítónői ellenőrzés vétessék foganatba nemcsak a hittani, hanem minden olyan órán, melyet férfi erő tart. Az érdekelt tanárok közt nagy a felháborodás ezen rendelet miatt, a mely különben a városi szakfelügyelő távollétében, tehát a leghivatottabb közegnek megkerülésével adatott ki. A férfi-tanárok jó része középiskolai rendes tanár s ezeknek az a nézete, hogy a sérelmes intézkedés az ő megbízhatatlanságukról kiállított bizonyítvány s magukra nézve ennek csak egy konsequenciája lehet: a lemondás. Hogy ez fog-e történni, avagy az, ami az iskola érdekében kívánatosabb volna: tudniillik a fura rendelet visszavonása, — még nincs eldöntve; de hogy az ilyen hóbort az iskolának semmi esetre sem lesz előnyére: az az egy bizonyos.

CSARNOK.

Tövíses az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

Elmélázva bolyongok a csendes temetőben. Ragyogva török meg a piros, fehér márvány obeliszkek aranyos betűin a nyugvó napsugár, oly kérkedve tündökölnék, hogy el kell olvasnom őket.

Elovasom a ragyogó neveket, melyeknek viselője már szürke por . . .

Ott egy imádkozó angyal, éghez emelve arcát, — itt egy eltört repkényes oszlop, — ott selyem és bársony virágokból font koszoru, — itt diszes tvegházi növények, — a lenyugvó nap fényében égve minden oly szép, olyan megragadó.

Elhagyom a széles, gondozott utakat, esendesen beljebb, beljebb ballagok. A márvány siremlékek egyre ritkulnak, sűrűn egymás mellett szürke vagy fűvel benőtt dombocskák húzódnak, fehér, fekete fakeresztekkel, a nap besüt a lombokon, — de itt nincs semmi csillogás, mint nem volt az alattuk nyugvók életében. — A szegények temetkezési helye ez.

Istenem, tehát nincs egyenlőség még a halál után sem!

Ott egy mohos kő, itt egy elkorhadt kereszt darab, — ott egy eltépett száraz koszoru, itt néhány satnya vadvirág: minden oly összhangzó, minden oly szomorú.

A keskeny utak fűvel benöve, a korhadt kis padok bemohosodva, kevesen járnak itt, míg amoda sokan kísétálnak — szórakozni, a sirverseket, aranyos neveket végig olvasni s a sirkövek nagyságáról, minőségéről megítélni, milyen gazdag volt a lenn nyugvó?

És engem e néma, elhagyott hely mégis annyira vonz, hogy szeretek itt bolyongani. — Lehajlok, fölveszem a szétszórt kereszt darabokat és visszafektetem a gazos sirhalomra, szemébe nézek az ingó vadvirágoknak és hallgatom a fákön átsuhanó szellőt — de hogyné! Nekem is van egy kedves, feledhetlen halottam és annak a sirja fölött sem áll márvány obeliszk, annak a porai fölött sem nő diszvirág; pedig jobb angyal volt, mint a carrarai márvány szobrok alatt nyugovók.

Charitas volt a neve, ami annyit jelent mint s z e r e t e t.

A ki bele tekintett azokba a menyeeien szelid szemekbe, azok mélyén e név sugárzott; a ki látta kis finom ajkain azt a gyermekded, csendes mosolyt; a ki hallotta lágy, kedves

hangját, enyhe melegséget érzett szive körül, a szeretet vigasztaló, enyhe melegét . . .

Charitas, szeretet volt a neve. E név volt olvasható egész lényén, e név vonta őt mintegy dicsfényvel körül.

S most . . . „Charitas”, hirdetik a kis fakereszt elmosott betűi . . . „szeretet”, sóhajtják a temető sápadt fái és a sirja fölött ringó vadvirágok.

Nem régen itt járt, tán ép e fűszálakat érintették lábai — s most mint kis áttetsző felhő vándorol a magas mennybolt csillagai között.

Ifju 16—17 éves lányka volt, feslő bimbó, de halovány, kegyetlen féreg rágódott életén a — sorvadás . . .

Atyám régtől fogva háziorvosa volt a családnak, ő nyújtotta a szegény gyermek életét, ő akarta mindenáron megszámlált napjait megszorítani rövid életét megtoldani.

Ki tudja: Charitas örült-e annak?

Gyakran láttam őt a lombok, cserjék rejtekéből, egy kis fakeresztre hajtva lankadt fejét, gyakran fölkerestem, miután ő elhagyta azt a sirt — és fölcsókoltam a keresztet körülölelő borostyán leveléről a könyveket, melyek az ő szeméből hullottak reá. Fölcsókoltam könyvét, beszivtam sóhaját; pedig szívének legparányibb része sem tudott semmit rólam, pedig sem könyvei, sem sóhaja nem engem illetett.

Egy reggel futva jött Charitas nagynénje hozzánk, hogy a leányka nincs sehol. Tegnap délután elment hazulról s azóta nyoma veszett; egy ismerőse sem tud róla semmit, nem látta-e őt atyám valahol?

Rohantam ki a temetőbe. Előtte való nap ott láttam őt amint a kis kereszt borostyán koszorujába temette arcát, — ott volt még akkor is. Feje lecsuszott a kereszttről, csak karjai fogták mintegy ölelve át, csak fényes, kúszált haja akadt meg rajta gyászfátyol gyanánt.

Midőn fölémeltem a földről és keblemre nyugtatattam eszméletlen, lankadt fejét, akkor volt életében először és utoljára a szívemhez közel.

A végén állt már akkor a virághervadás.

Atyám kijelenté, hogy élete meghosszabbították, okvetlen el kell hagynia e bús emlékü helyet, e drága sirt, s a mellbetegek végső állomására Nizzába küldte.

A jó öreg nagynéne nem sajnálta az áldozatot, magához vette megtakarított pénzét és halavány kis hugával hajóra ült.

És én, ki — mint az árnyék — észrevétlenül kísértem életében, ugyanazon napon ugyanoda utaztam látszólag tanulmányaim miatt, ismeretek gyűjtése végett, valósággal pedig, hogy szegény kis haldokló virágom közelében lehessenek.

Kevesen utaztak a hajón, de e kevés utas figyelme velünk együtt egy pontban egyesült — egy ifju nőben, kinek föltűnő szépsége és excentrikus megjelenése mindannyiunk figyelmét lekötötte.

Szokatlan föltűnő szépség volt magas, büszke természetével, búbajos, sötét szemével és különös ellentétet képező világos aranyhajával, melyet nem rendelt alá a divatnak, hanem Loreleyként hagyott hullámsani térdén alól.

Nem bocsátkozott a társalgásba, nem szólt senkihez egy árva szót sem soha, büszkén, mondhatni gögösen járt, kelt, s arcáról olyan jéghidegség sugárzott akár csak egy márvány szoborról. Hanem azért én mégis észrevettem, hogy azok a búbajos sötét szemek lopva gyakran mégis megpihennék az én betegem tűzpiros arcán s akkor a gögös, jéghideg arc egy részvevő angyal arcává változik.

Délután Charitas forró láztól gyötörve a fedélzetre ment. Az idegen nő egyedül ült ott

egy padon s elmélázva nézett a vízre. Midőn a lánykát megpillantotta, fölkel s eléje menve, oda nyújtá neki finom, fehér kezét.

— Bocsásson meg, hogy megszólitom, — nemde ön beteg, gyermekem?

— Nagyon, — susogta Charitas könybe mertült szemekkel.

— Mily forró a homloka, arcza, — üljön le, mindjárt itt leszek.

Sietve futott le a lépcsőn s elővéve finom himzett zsebkendőjét áthajolt a karfán, hogy a vízbe mártsa. Én ott álltam néhány lépésre tőle, a nő mindig lejjebb, lejjebb hajolt, hogy a vizet elérje; láttam, hogy egy kis mozdulat még s ő egyensúlyt veszítve a vízbe zuhan, — hozzá ugrottam és megragadtam karját.

— Az Istenért, ön életével játszik!

— S ön érdemesnek találja azt félni? — szolt a hölgy nyugodtan kifacsarva a kendőt és ott hagyva engem, újra Charitashoz sietett, gyöngéden homlokára téve a vizes ruhát.

A gyermek hálásan emelte föl hozzá tekintetét.

— Mily jó ön hozzám, kit pedig nem is ismer.

— Lelkét már ismerem — szemeiből. Éppoly beteg az, mint e gyöngé kis test. Mi a neve, kedvesem?

— Charitas.

— Szeretet! — susogta elmélázva az idegen nő. Édes anyjával utazik? — kérdé rövid szünet után.

— Nagynénemmel utazom, ő egyedüli rokonom. Árva vagyok.

Az idegen nő gyöngéden a keblére vonta:

— Te is árva vagy, én is, — szeressük egymást!

És a leánya teljes bizalommal oda hajtá forró fejét keblére s bár még nevét sem tudta szíve csalhatatlan ösztöne megsugta, hogy nem méltatlan kebelre hajtá.

Másnap czélnál valánk. — Viola, az idegen nő, ki szórakozás és titulás céljából szintén oda, Nizzába utazott, már a kis Charitas legjobb barátneje volt s a leánya kérelmére ugyanabban a szállodában vett föl lakást holők. — Mindig együtt voltunk. Együtt étkeztünk, sétáltunk, együtt tettünk kirándulásokat az erdők, hegyek, ligetekbe s az idegen városban csupa idegen ember között oly jól eset mindannyiunknak, hogy nem vagyunk egyedül.

Ámde Olaszhon enyhe levegője, gyönyörű vidéke és növényzete sem volt képes szegény kis Charitas sorvadtt testébe életet önteni. Hol a lélek beteg, ott hasztalan a testet gyógyítani.

Gyönyörű délután volt. Azurkék égről derülten sütött a nap, egy dombtetőn, a bársonyos fűvön ülve szívtuk az enyhe, balszamos léget és gyönyörködtünk a festői szép vidéken. Körülöttünk virágos, kábitó illatú leanderfák, fürtös virágú myrthus bokrok, babérok s a fű között tarka ezerszintű vadvirág váltakoztak. Egyhangu zsongással röpködtek a méhek virágról virágra, gyors szárnylebbenéssel a könnyű pillék, úgy elandalodtunk, úgy elnéztük őket némán, álmódzva.

Charitas lankadt feje Viola vállán nyugodott, egyszer csak fölemelte és főlshajtott szivéből hosszasan.

— Istenem, nézzétek, a természetben minden, minden mily boldog és vidám! Ezek a virágos fák, ez a tiszta, derült ég, a zsongó méhek, éneklő madarak mind-mind boldogságról beszélnek, — csak nekem az embernek kell boldogtalannak lennem ennyi sok vidám és boldog teremtmény között...

— Tövises az élet utja! — szolt halkan az ifju nő.

— Oh Viola, tövises, nagyon tövises volt az én életem utja, — a legtövisesebb minden ut között. Pedig milyen rövid volt! — sóhajtá halkan. — De mit is érdekel az tégedet, ki bizonyára boldog és irigyelt voltál teljes életedben.

— Gondolod? — szolt szomorú mosolylyal az ifju nő. — Lehet valaki irigyelt, a nélkül, hogy boldog legyen, — lehet tövisekkel borítva az élte utja, a nélkül, hogy valaki észrevénne, — a nélkül, hogy valaki látna, meny nyire fáj közötté járnia...

— Kedves Violám, mi annyira megszerettük egymást, ne váljunk el minden emlék nélkül bizonyára örökre. Irjuk le egymásnak emlékül őszintén és hiven életünk történetét.

— Jól van kedvesem. Abból meglátjuk, hogy ki nek az élete utja volt tövisesebb.

— Mindenkinek a saját magáé. Mi nem tudnók azt megbírálni. Hanem — szolt gyermekes bizalommal fordulva hozzám, — ha Viola is úgy akarja, át fogjuk adni abból a czélből — önnek. Különbén — tette hozzá bús mosolylyal, — az enyémet kár lesz olvasnia, hisz könyv nélkül is ismeri.

Megcsókoltam kis vékony áttetsző kezét:

— És ha ismerem is, kedves Charitas, e határtalan bizalommal a legboldogabbá tett a világon. De elfogni nem merem, mert barátneje másként gondolkodhatik felőlem.

— Oh nem! — szolt kezét nyujtva az ifju nő, — ép úgy vélekedem ön felől, mint Charitas: tisztelem, becsülöm és barátomul tekintem.

Egy hét múlva két tele irt könyvecske vándorolt hozzám, egyik „Charitas“, a másik „Viola“ fölirattal.

Önző voltam, Charitasét nyitottam föl először.

(Folytatás köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A magyar állam vagyona. Az 1890. évi állami zárszámadások az Állami leltár czim alatt következőkben tüntetik ki az ország vagyonát 1890. végével.

Vagyon:

Ingtalan vagyon	1.115,094.692.20	frt
Termesztmények, anyagok stb.	123,547.368.49	"
Készpénz	53,204,523.97 ¹ / ₂	"
Értékpapírok	23,133,712.—	"
Az állam követelése	603,235.328.92 ¹ / ₂	"
Hátralékok	219,214.594.52	"
Összesen	2,143,530.220.11	frt

Tartozás:

Állami adósságok	1,793.483.932.47 ¹ / ₂	frt
Értékpapírokban	12,386,762.—	"
Passzív hátralékok	123,243.910.06	"
Összesen	1.930.114.684.53 ¹ / ₂	"

A magyar állam tiszta vagyona ennélfogva 223,415.415.57¹/₂ frt. A mérleg tehát 52 millióval kedvezőbb, mint az előző évi volt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Jáger. A kir. Curiának van erre döntvénye, melyben kimondta, hogy a haszonbérbe adott vadászati jog megsértését nem képezi a haszonbérbe adott területen történő legeltetés, vágatás vagy irtás, ha a haszonbérbeadó a vadászati jog élvezőjével szemben az ellenkezőre nézve nem kötelezte magát. Másként áll természetesen a dolog, ha a haszonbérbeadó az egész erdőt, vagy az erdő egy nagy részét tarvagás alá véve, a vadászat folytatását lehetetlenné tenné, vagy nagyobb mértékben korlátozná. Ily körülmény a bérlőnek a szerződéstől való egyszerű elállásra, sőt kártérítésre adna jogot.

Nógrádi I. A „Jelen és múlt“-ban van némi humor, de még fejletlen. Nem is lehet az másképp fiatal embernél. A kezdő írónak mi soha sem ajánlanók a humoros tárgyak földolgozását;

inkább foglalkozzanak komoly tárgyakkal, azok iránt több érzék van bennük már elötanulmányaik révén is. A humor ere később fejlődik bennük, míg a fiatal korban csak humorizálni akarás van bennük sok, de nem tiszta, csepegtetett humor.

K. F. A szerzői jogról szóló 1884. évi 16. törvénycikk 57. §-a szerint az, a ki valamely színművet jogosulatlanul előadat, a szerzőnek vagy jogutódának az okozott kárt megtéríteni tartozik; továbbá a törvény 58. §-ának első kezdése szerint kártérítésül fizetendő a jogosulatlan előadásból befolyt egész jövedelem, az arra fordított költségek levonása nélkül. A jogot bárki megszerezheti a darab szerzőjétől az általa kikötött előadási jogdíj lefizetése által. Ez iránt vagy magához a szerzőhöz kell fordulni vagy megbízottjához, ki a jogdíjak ügyét kezeli.

V. F. Helyben. Az utóbb küldött közteményt is a közlendők közé soroltuk. De mindkettőre várnia kell, mert sok van már előttük, melyek szintén közlésre várnak.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1891. évi október hó 24-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	—	—	—	—	—
) új	10	10	10	—	—
Kétszere) ó	—	—	—	—	—
) új	9	90	9	80	—
Rozs) ó	—	—	—	—	—
) új	9	80	9	70	—
Arpa) őszi	—	—	—	—	—
) tavaszi	7	—	6	—	—
) új	—	—	—	—	—
Repeze)	—	—	—	—	—
Bükköny) széna	5	—	4	80	—
Kukoricza) ó	—	—	—	—	—
) új	4	70	4	50	—
Széna) ó	2	50	2	—	—
) új	—	—	—	—	—
Szalma	2	—	1	80	—

Kínálat: erős (mintegy 600 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.*)

Med. Univ.

Dr. Wallerstein Bódog

szülész, nő- és gyermekorvos,

rendel új lakásán, a Majláth-téren (az irgalmasrend új épületében) d.

e. 11—12-ig d. u. ¹/₂—¹/₂3-ig.

Fogorvosi műtéteknek rendelő idő d. u. ¹/₃ órától kezdve.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint

ügyvédi irodámat

f. é. október 20-tól Majláth-tér — irgalmas-rend — új bérházába (középső kapu I. emelet) helyeztem át.

Ugyanott kiadó lakások iránt is felvilágosítást ad

Dr. Egry Béla

ügyvéd — házigondnok.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő: HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Pénzbeszedő

ki 100—120 frt biztosítékot adhat, egy helybeli gyári raktárnál azonnali alkalmazást nyerhet; czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Czigarettázók!

A ki észszerűen cigarettázik, tudja azt, hogy a cigaretták jóságánál nemcsak a dohány, hanem a papír finomsága is mérvadó. Ezért, de meg egészsége érdekében is ügyeljen minden cigarettázó, hogy a használandó papír finomsága minden kételyt kizáró legyen. Teljes megnyugvással és bizalommal használható a

„Les dernieres Cartouches“

BRAUNSTEIN FRÈRES

párisi gyárából. 65. BOULEVARD EXELMANS

valódi cigarettapapír, melynek kitűnő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törekszik, hogy nemcsak egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papírt szállítson. Tapasztaljuk azonban, hogy a fogyasztó közönség sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártók czégük nevét kinyomni, a mit pedig a tisztas gyáros mindig megtesz, nem merik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papírnak kezdetben eljes lapszámait és nuak minőségét is leszállítják és kevesebb, silány papírt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes cigarettázó a mi „Les derniers Cartouches“ jegyű árunkat fogja használni, mely évek óta bizonyítottan jobb, minden más cigarettapapírnál. Együttal figyelmeztetünk mindenkit, hogy papirosunk czimlapján czégünk neve áll

BRAUNSTEIN FRÈRES

Cigarettapapírunk és hüvelyeink gyári raktára Pécsben, I. Schottenring 25. sz. alatt létezik. Valódi francia „Les dernieres Cartouches“ papír és az ebből készült hüvely Pécsen kapható Alt és Böhm és Reinfeld A. uraknál.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legelőnyösebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

KI SORSJEGYEKET

beszerezni s együttal

a legnagyobb nyereményesélyeket élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-egyesület részvénytársaságnál alakult „G“ nevezett alkalmi

sorsjegy-társaság

egy sorsjegykönyvecskét, a 25 tagból álló „G“ csoport 216 állami és osztr magyar bélyeggel ellátott magánsorsjegy felett rendelkezik. Nyereményösszeg 12 milliónál több! Nagyon kedvező csoportosítás. Kitűnő nyereményesélyek csak 5 frt havonkénti befizetés mellett.

Ügynökök kedvező feltételek mellett alkalmaztatnak.

Ajánlatok intézendők: a Budapesti bankegyesület részvény-társasághoz Erzsébet-tér 19. sz.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

BUTOROK CSOMAGOLÁS nélkül szállítása

BUTORRAKTÁR MÖBEL LAGER

ASZTALOSÜZLET

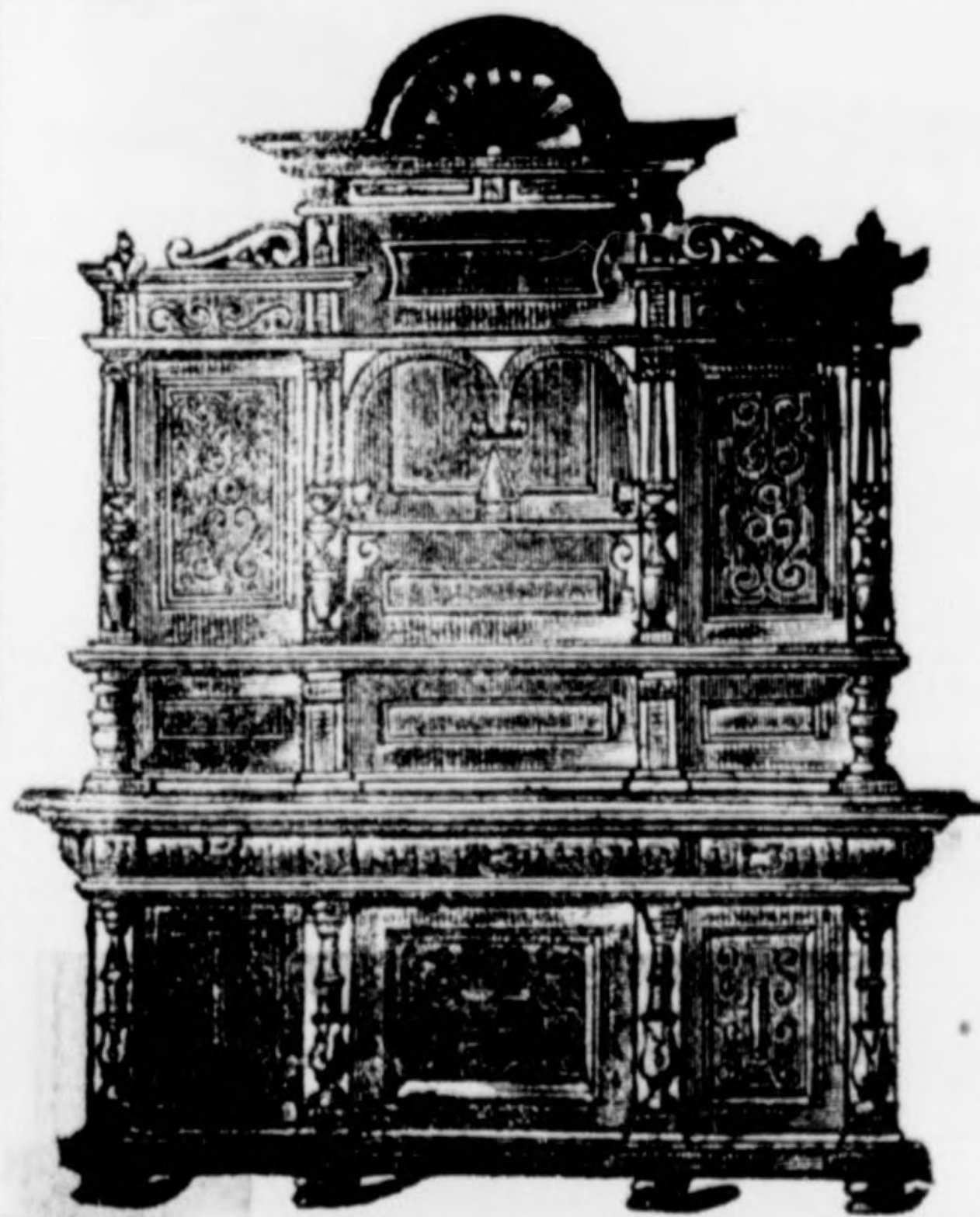
TISCHLEREI und Dampfheiß

PECSI KÁROLY

HOFMANN & FUNKERICHEN

China Emballage

EXPEDITION VON MÖBELN

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó czikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsett** már 1780-ik évben alapított

arany-, ezüst-, ékszer- és óras-üzletemet

1891. évi október hó 1-én Király-utca 1. sz. házba (Bazár-épület) helyeztem át, mely helyiséget a jelen kornak megfelelőleg díszesen berendeztem.

Raktáromat tetemesen megnagyobbítva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bármily igényeknek a lehető legjutányosabb ár mellett megfelelhettek.

Különös figyelembe ajánlom nagyválasztéku mincennemü

óra-, arany-, ezüst-, ékszer- és különleges-áru-raktáromat,

melyben minden tárgy a m. kir. főfémjelző hivatal által fémjelezve van.

Továbbá nagy választéku legjobb minőségü Alpacca-(Chifa) ezüst raktáromat gyári áron.

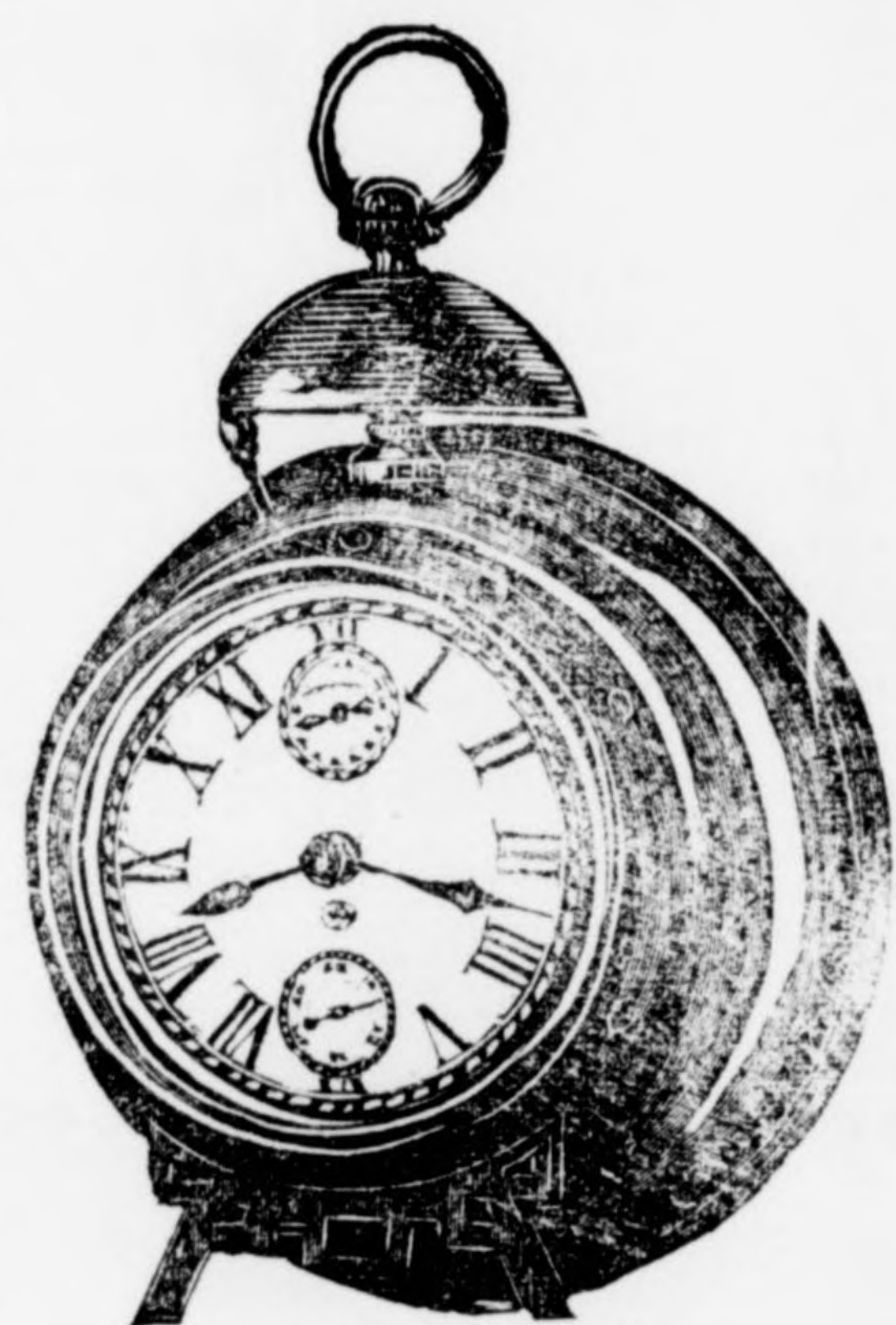
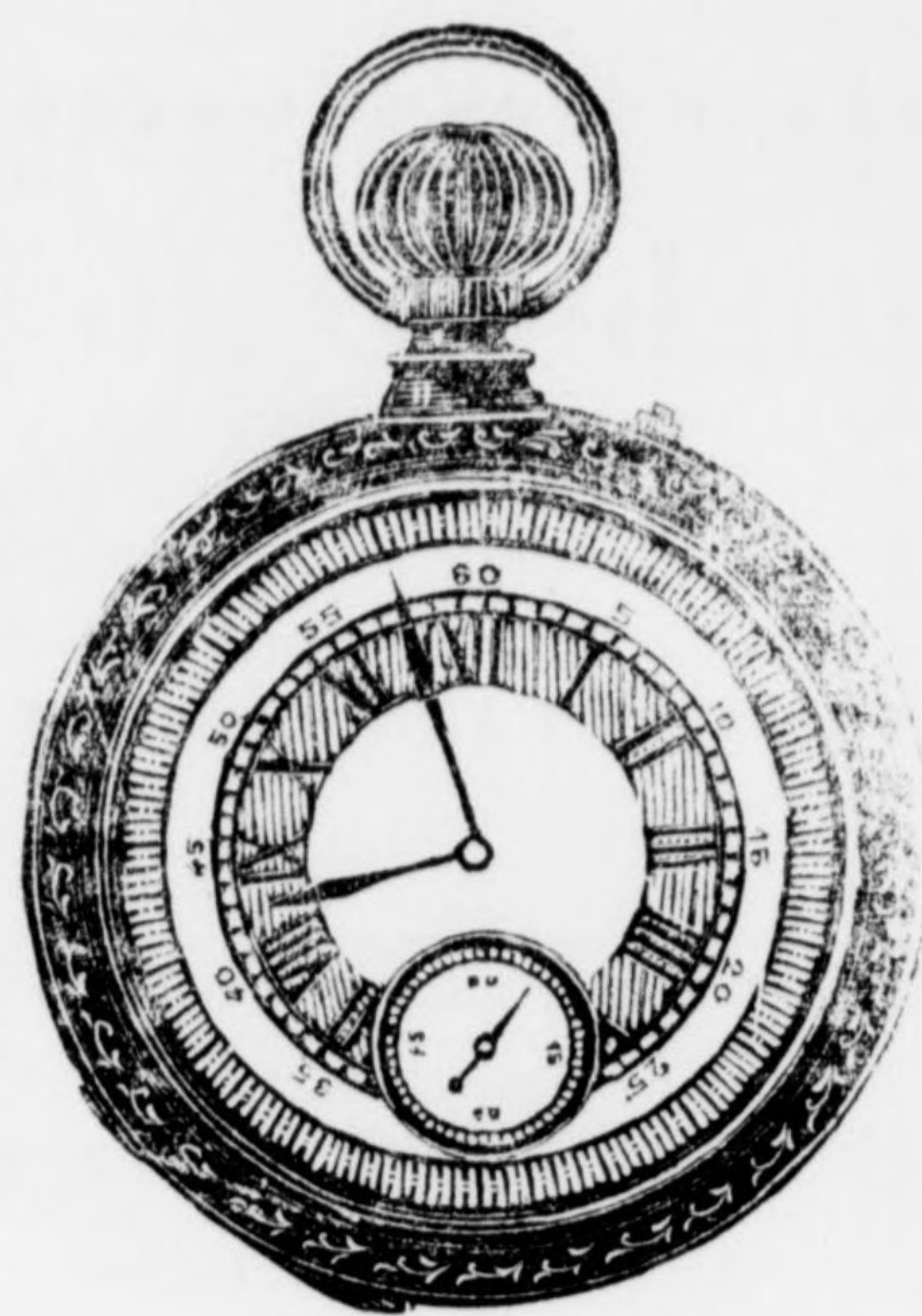
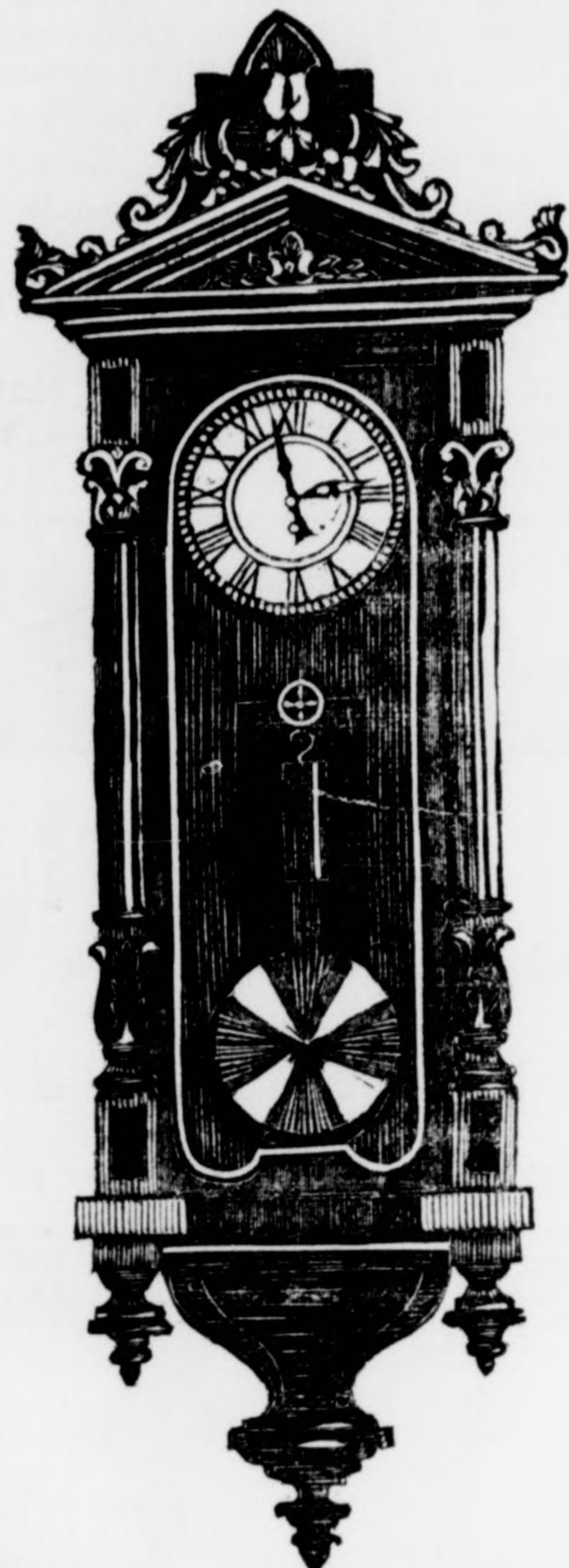
Bárminemü javítások műhelyemben a legjutányosabb árért elkészíttetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A n. t. közönségnek becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

Schack Ferencz,

aranyműves, ékszerész és órás.

Ébresztő-óra. Ára 3 frt.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ Piros és kék ténta. ➡

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radír-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatóspapírok.

Eau de Labaraque,

kitinó szer tinta-, vörösbor- és gyümölesfoltok eltávolítására fehérenemüből és papírról.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

S minden e szakmába vágó czikk.